

מתברר ברוח, מיכנסי ג'ינס וחולצת טי.
היא היתה בת 36 ונראתה כעשר שנים
צעירה מגילה. היתה לה הופעה צעירה,
התנהגות צעירה, ויחד עם זאת היתה
בה איזו בגרות שמכותית.
היא היתה אז כטריפ של פסיכר
אנליזה, וברכה המיסיונרית נסתה
לסחוף את כל מי שנקרא בברכה.
אל המסע הזה, של חיטוט בתוך
הנשמה, היו כאלה שהלכו אחריה, היו
כאלה שהיא הצליחה להשפיע עליהם.
היא דיברה שעות על ילדתה
האהובה, תמר, שהיתה אז בת 7. רינה
שני אהבה או מאוד את יענקל'ה
רוטבליט ונפרדה מאבי בתה,
הארכיטקט דן איתן. תמר היתה
כתקופה ההיא עם אביה, ורינה כל הזמן
חשה בגעגועים עצומים אל הילדה.
היא היתה מלטפת את ילדתה התינוקת
של אחת ממכרותיה, מחתלת אותה
ומאכילה אותה. היא אהבה במיוחד את
כ"ר גל'ה, ואמרה שכ"ר גל'ה של הניק
היא האיבר הטהור ביותר בגופו, מכיוון
שכ"ר הרגל מעולם לא באה במגע עם
שום דבר אחר, עד שלומר התינוק
לעמוד על רגליו.

קשה היה לעמוד בפני העוצמה של
רינה, עוצמה מהולה ברכות. היה לה
כישרון אדיר להרצות את דבריה במשך
שעות ארוכות, והיה לה הכישרון
להקשיב, ועוד יותר כישרון היה לה
לעורר אמון ואנשים היו מוצאים עצמם
מקשיבים לה. גברים ונשים חלשים
נמשכו אל רינה כמו פרפרים אל האש.
הפסיכיאטריה נטעה ברינה כוחות
שהיא לא ידעה על קיומם. הפסיכר
אנליזה הפכה אותה אדם אחר.

למרות הקשר החזק שלה לתמר,
ילדתה, לא יכלה אחרי הטיפול שעברה
לגדל את הילדה, והיא נמסרה לטיפולו
של אביה, דן איתן, שגידל אותה ביחד
עם חברתו לחיים, מימי.

הספק הארור

רינה שני, נסיכת הבוהמה, המשר
רת הרגיש, האשה שלבשה
גלביות ערביות, האשה שהרטיטה
לבבות, ידידתה של יוסל ברגר וניסים
אלוני, האשה שהיתה גיבורת סיפורה
של רחל איתן שידה ושידות, האשה
שפירסמה ספר שירים בשם עיר זרה,
הפכה כנראה חדש והחלה כחיים
חדשים.

השפעתה על אנשים היתה מכרעת.
במשך שנה ארוכה ישב אחד הגברים
בחייה וכתב את הרומן האוטוביוגרפי
שלו בעליית גג באמסטרדם. הרומן
שהיה מפתיע בסיגנונו ובצורה
החושפנית והאמיתית שבה נכתב,

עם כת מאמיניה

רינה בחצר ביתה שבזיכרון-יעקב,
יושבת בחברת כת מאמיניה. היא
ולהינתק מעברם, הטיפה להם לשכוח

הרומן שהדקיות שבו היו לבטח
שובות לא רק את לב הביקורת אלא גם
את לב הקוראים, מעולם לא ראה אור.
הספר הזה היה בנפשו של האיש שכתב
אותו.

כשגמר את כתיבת הספר, פגש
ברינה שני. היא קראה את הספר וקראה
אותו לגורים. הסופר, שהקריש לסיפרו
תקופה בליכך ארוכה וראה בו במידה
מסוימת את יצירת חייו, נשכר. הוא
לקח את הספר והשמיד אותו.

מאז לא כתב ספר נוסף, מאז הוא
ממטט לכתוב.
האיש, שהיה פורה בצורה
בלתי רגילה, שיקם אומנם את חייו.
הוא נשא אשה והוליד ילדים, אך משהו
קרה לו. מאז שפגש את רינה שני, כך
סיפר לחבר, לא חדל לנקר בו הספק
הארור.

הספק הארור לא חדל מלנקר גם
באחרים שפגשו בה. היא היתה מצליחה
לערער את מה שהיה יציב או

כניכוליציב. אחרי שנפרדה מיעקב
רוטבליט, עברה לגור במגריאל,
שהיתה אז מושבת הבוהמה. אולם
למרבית הפלא לא היה קשר בין רינה
ובין תושביה האחרים של הבוהמה,
שבאופן טיבעי סביר היה להניח שהיא
תבחר בהם כידידים.

היא לא התירדה עם יונתן ונורית
גפן, היא לא פגשה בצעירת בתיה
אפולו, היא לא התחברה עם יגאל וג'ורדי
קראוס, למרות שאת כולם הכירה היטב
ומקורב. היא לא ניסתה ליצור כל קשר
עם הזמר אריאל זילבר, שגם הוא
התגורר באותה השכונה. פעם פגשה
אותה אחת מחברותיה לשעבר הולכת
ברחוב לבושה בשימלה לבנה.
בעיקבותיה הלכו כמה מחסידיה.
היא רק הניעה ראשה בבדידת שלום
ורמוזה שאינה מעוניינת להתעכב
ולשוחח.

רינה בחרה לה חברים חרשים.
ברחוב התכלת שבמתחם התגוררו

מהחורים, מהאחים ומהאחיות ומכל מה שקושר אותם אל מה שהיה
לפני שפגשו בה. הם היו עובדים ומספקים את מחסורה. כשהחליטה
לנסוע להודו נסעו אחריה. היא קראה להודו. הארץ המובטחת.

אחד מחברי הכת, שהיה איתה עד
לרגעיה האחרונים ושם בשבוע שעבר
לישראל, מספר שמתה ביטורים,
חלשה, קטנה ומצומקת. ייתכן שרינה
רצתה למות, ייתכן שלא היה לה הכוח
לשאת על גבה את כל אותו עדר
מעריצים שהלך אחריה. ייתכן שלא
רק גופה לא עמד לה, ייתכן שגם
נפשה עייפה מהאחריות העצומה
שלקחה על עצמה, על גורלם של
אחרים.

לא רק ילדים

רינה נולדה בנתניה בשם רינה
קרוגלק, אמה התאלמנה מאביה
כשהיתה תינוקת ממש ונישאה
מחדש. בעלה השני גידל את רינה
כבת. לרינה אח, החי בארצות-הברית.
היחסים בין האם ורינה היו
מעוררים מאד. רינה ניתקה כל
קשר עם אמה עוד בתקופה בה למדה
פילוסופיה באוניברסיטה העברית
בירושלים.

רק זמן קצר לפני שנסעה להודו,
חודש הקשר. אמה נהגה לשלוח לה
כסף, והן שמרו על קשר מיכתיים.
כשהיתה בצבא, שירתה כמפקדת
בקורסיקציות ואחרי הצבא עלתה
לירושלים. באותה תקופה ניהלה רומן
סוער עם הפרופסור משה לור מאוני-
ברסיטת תל-אביב. עם ידידה הקרר
ביום נמנה גם מנח"ל משרד ראשי
המשלה מתי שמואלביץ, הנשוי
לידידתה לשעבר של שני, המשוררת
ש' שיפורה.

כאשר נעצרה רינה שני באשמת
אחזקת סמים, היה זה שמואלביץ'
שניסה לשחררה בערכות מוקדם ככל
האפשר ממעצרה במישטרת כפר-
סבא.

רינה לא האמינה במוסר הנישואין.
כאשר פגשה בארכיטקט דן איתן, הוא
היה נשוי באושר לסופרת רחל איתן
ואב לשני ילדים. איתן עזב למענה
את רחל, אך למרות שילדה לו את
בתם תמר, מעולם לא נישאה לו.
היא ידעה להעניק למעריציה
ומאמיניה את מה שהיה דרוש להם.
המפליא הוא שלא רק ילדים
מבולבלים וחסרי עמוד-ידירה נהו
אחריה, גם אנשים מבוגרים ובעלי
מישפחות.

חסידיה היו תלויים בה כמו
באוויר לנשימה. הם שינו את שמם

ישי ורות אלף. הם גרו בצריף שוודי
ועסקו במלאכת האמנות.
רינה וישי הפכו לנאהבים. ישי הלך
אחריה בעניינים עצומות. רינה התחילה
ללבוש בגדים לבנים ולדבר על
אלוהים ועל השליחות שהטיל עליה,
לדבר בשבת המריחואנה והחשיש
כמרפא לכל דווי. ישי, כמו כל הגברים
שבהם פגשה, הפך גם הוא ל"שפוט"
של רינה. למרבית הפלא הצליחה רינה
להפוך גם את אשתו, רות, לחסידה
שלה, וכך נוצר הגרעין הראשון של כת
אצבע האלוהים.

כעקבות ישי באו צעירים רבים
אחרים, בני רמתים ומגריאל
ורמות-השבים. ישי היה המורה לאמנות
שלהם. הם נהגו לסור לביתו ולשמר
את דבריה של הכהונה הגדולה.
הורים מודאגים, שלא ידעו כיצד
לפתור את הבעיה, באו לדבר אל ליבה
של רינה. היא שלחה אותם מעל פניה
בטענה, כי ילדיהם מבוגרים דיים
כשביל להחליט בעצמם.

כוחה של רינה הלך והתעצם. היא
הצליחה לגייס לכת שלה גברים ונשים
נוספים. באותה התקופה פשטה
מישטרת כפר-סבא על הבית במגריאל
ועצרה את ישי ורינה באשמת אחזקת
מריחואנה. רינה שני ואנשי הכת שלה
התחילו להתפרסם בעיקבות נאום
שנשאה רינה בבית-המישפט, בזכות
המריחואנה והחשיש.

אל הארץ המובטחת

באותה תקופה שינתה את שמה
לריין שיינ, אחרי שקורם לכן —
בהשפעתה — שינה יעקב רוטבליט
את שמו ליאן רוט. בנאום שנשאה
בבית-המישפט אמרה לשופט, כי
המריחואנה היא קידושהשם.

בשיחה עם עיתונאית הגרירה את
החברה הישראלית כנאצית, וכי הארץ
המובטחת האמיתית אינה אלא הודו וכי
אלוהים התאכזב מארץ-ישראל.
אלוהים שני התאכזב מארץ-ישראל.
היא נסעה אל הארץ המובטחת, להודו.
אלא שאלוהים לא קיים את הבטחתו
בהודו.

רינה, דקיקה וחלשה, נאלצה
לחיות מכספיהתמיכה שנשלחו
מהארץ.

רינה, שהיתה צימחונית, לא
הסתגלה לאוכל בהודו. גם המים
הלא-ניקיים עשו את שלהם.

שכר-הדירה, ולשלם את תשלומיה בבנק. היא לא
עסקה בחומר, רק ברוח. היא הטיפה נגד השירות
הצבאי וחלמה לחנך 12 שליחים שיפיצו את תורתה.
היא היתה הגורו הנקבה היחידה בעולם.

בביתה בזיכרון
רינה שני יושבת
בחדר המיטב. עטוס
הסמלים ההודיים והתמונות המיניאטוריות בביתה
שבזיכרון-יעקב. מאמיניה נהגו לשלם את